Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2188/2024
06.02.2025. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Петров, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Жарко Зрењанин“ Качарево, коју заступа Градско правобранилаштво Града Панчева, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1694/24 од 18.04.2024. године, у седници одржаној 06.02.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1694/24 од 18.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1694/24 од 18.04.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 116/23 од 19.01.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље па је обавезана тужена да тужиљи на име накнаде штете исплати 289.160,00 динара на име јубиларне награде за остварених 40 година рада у радном односу са законском затезном каматом од 14.11.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 129.583,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1694/24 од 18.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. Закона о парничном поступку).

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиљи због неисплаћене јубиларне награде за навршених 40 година рада оствареног у радном односу код тужене основне школе предвиђене чланом 10. Посебног колективног уговора о изменама и допунама Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика („Службени гласник РС“ број 123/22 од 04.11.2022. године), који је ступио на снагу 12.11.2022. године, а правноснажном пресудом је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужиље, судови су одлучили уз примену одговарајућих одредаба материјалног права код утврђене чињенице да је тужиља навршила 40 година рада оствареног у радном односу код тужене 04.11.2022. године тј. током 2022. године. Јубиларна награда се исплаћује запосленом у години када наврши 10, 20, 30, 35. или 40. година рада оствареног у радном односу, па стога и запослени, који је навршио 40. година рада у току 2022. године, али пре 12.11.2022. године, када су ступиле на снагу предметне измене Посебног колективног уговора, има право на исплату те јубиларне награде. Сагласно наведеном, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужена није уз ревизију доставила пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете због неисплаћене јубиларне награде (тужба ради новчаног потраживања), у овом спору поднета је 16.05.2023. године, а поднеском од 10.11.2023. године тужба је преиначена повећањем захтева којим је тужиља тражила исплату износа од 289.160,00 динара, што чини и вредност побијаног дела правноснажне пресуде. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужиља тужбом тражи заштиту права из радног односа, јер предмет

тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, нашао да ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Драгана Маринковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић